

מ"ת 55161/09/20 - מדינת ישראל נגד אלעד בן ניסים כהן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 55161-09-20 ישראל נ' אברזיל(עציר) ואח'
תיק חיצוני: פמ"מ 5239/20

בפני	כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב 6	אלעד בן ניסים כהן (עציר)

ב"כ המבקשת עו"ד דרייפוס

ב"כ המשיב עוה"ד אבו טביק, ברעוז וברנסי

החלטה בדבר ראיות לכאורה

לפני בקשת המדינה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים ועתה תוכרע מחלוקת שנפלה בין הצדדים בשאלת קיומן של ראיות לכאורה.

עבירות ומעשים נטענים:

עבירות:

1. באישום השלישי שבכתב האישום המתוקן מיום 05.10.20 בת"פ 55086-09-20, מיוחסות למשיב (נאשם 4) עבירות אלו - **נשיאת נשק ותחמושת**, לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **שיבוש מהלכי משפט**, לפי סעיף 244 לחוק; **והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק.

מעשים - רקע:

2. המשיב ואחרים - נואל אברג'יל, בן צבאן, חן דסה, ויסאם באדר ועוד[1] - הם "בני חבורה אחת", שקיימו קשרי ידידות ותקשורת טלפונית, כשנואל "משמש כמוקד ומרכז החבורה". במהלך התקופה הרלוונטית לאישומים נגדם, מחודש נובמבר 2019 ועד לחודש מאי 2020, "היתה החבורה מעורבת באירועים [המפורטים באישומים הראשון והשני בכתב האישום[2]], במהלכם נעשה שימוש בירי מאקדח [שנגנב מבעליו בשנת 2018]

ושהיה בשליטת מי מבני החבורה" עד שהאקדח נתפס על-ידי המשטרה ביום 26.05.20.

3. עד ליום 12.01.20 הוחזק האקדח בידי ויסאם וחו, שאף ירו ממנו על רכב סיור של סוהרים ליד כלא אילון. במועד לא-ידוע לאחר יום 12.01.20, הסתיר מי מהחבורה את האקדח תחת עץ העומד סמוך לדרך עפר, ליד מושב אחיסמך.

מעשים - המיוחס למשיב:

4. ביום 23.05.20 בשעה 16:45, הגיע המשיב למקום יחד עם ארוסתו, ניגש למסתור שמתחת לעץ, והוציא ממנו את האקדח, שהיה טעון במחסנית ובה אחד-עשר קליעים ועטוף בנייר לבן ובניילון נצמד. המשיב נשא את האקדח והטמין אותו תחת עץ אחר בקרבת מקום, על המסתור ערם אבנים, ואז הסתלק מהמקום עם ארוסתו.

5. ביום 26.05.20 אותר האקדח ונתפס על-ידי המשטרה.

6. ביום 03.09.20 בשעה 18:00 הגיע צוות שוטרים למקום שהותו של המשיב במושב משמר אילון כדי לעצרו. המשיב הבחין בשוטרים והחל להימלט, על-אף קריאות השוטרים לעברו, והסתתר עד שהסגיר עצמו ביום 04.10.20.

עיקר טענות הצדדים:

7. האלפא והאומגה במערך ראיותיה של התביעה הוא תיעוד תנועותיו ומעשיו של המשיב במקום, ביום 23.05.20 וביום 26.05.20, במצלמה נסתרת שנקבעה במקום וכוונה לעבר המסתור הראשון. דא עקא, שמקום המסתור השני, הוא מקום מציאת האקדח, לא נקלט בעדשת המצלמה והיה "מחוץ לפריים".

8. התביעה טוענת שחפץ הנראה ביום 23.05.20 בידו של המשיב הוא האקדח, העטוף בנייר ובניילון, אותו נשא מהמסתור הראשון אל המסתור השני, שמיקומו מחוץ לתחום קליטתה של עדשת המצלמה.

9. ההגנה אינה כופרת בנחזה בתיעוד המוסרט, אף לא בזוהותו של המשיב הנראה היטב בסרטונים, אך טוענת כי לא ניתן לקבוע בוודאות הנדרשת כי החפץ בידו הוא אקדח, ובוודאי שלא ניתן לקשור אותו לאקדח שנמצא שלושה ימים לאחר-מכן, במסתור שלא תועד ובמקום בו עברו אחרים.

עיקרי הראיות:

10. סרטון מיום 23.05.20 - המשיב וארוסתו:

א. כך תואר הנראה בסרטון, על-ידי בית המשפט בדיון[3]:

"בשעה 16:50 יוצא המשיב מאחורי עץ [מקום המסתור הראשון], מצטרפת אליו ארוסתו שעמדה בסמוך, השניים נראים הולכים כאשר המשיב מקדימה ובעקבותיו ארוסתו, בידו הימנית אוחז המשיב חפץ עטוף הנראה

כדומה לאקדח, אך יש לציין כי לא ניתן לקבוע הדבר בוודאות בשל היות החפץ עטוף, לפי מראה עיניים, בשקית ניילון או בכיוצא בזה. לציין, כי המשיב נראה אחוז בחפץ בידו, כדרך שאוחזים ברגיל אקדח[4]. סמוך לאחר מכן חוזר המשיב ונראה, כשהוא מנקה את ידיו וזרועותיו, והפעם אין בידו חפץ והוא וארוסתו הולכים בשביל מהמצלמה ואילך";

11. סרטון מיום 26.05.20 - המשיב וחו:

א. כך תואר הנראה בסרטון, על-ידי בית המשפט בדיון[5]:

בשעה 12:30 "נראה קטנוע עליו רכובים שניים, כשהמשיב הוא זה שנוהג בקטנוע, מתקדמים לעבר המצלמה. בעוד הקטנוע נוסע, נראה המשיב מצביע שמאלה (שלו), לעבר העץ שנראה בסרטון מיום 23.5.20 שמאחוריו נכנס אז המשיב [המסתור הראשון]. הקטנוע עוצר, והשניים נראים יוצאים שמאלה (מהמצלמה), לאותו כיוון שביום 23.5.20 נראו המשיב וארוסתו הולכים, ואינם נראים עוד. שני האנשים חוזרים אל הקטנוע, המשיב נוסע משם ימינה, מבצע סיבוב פרסה, האדם הנוסף עולה מאחוריו (ללא קסדה), והשניים שבים בשביל ממנו באו";

ב. לוחית הזיהוי של הקטנוע היתה מקופלת [מזכר 24, ע"י פקד גוטניק 26.05.20];

ג. האדם הנוסף, שרכב על הקטנוע מאחורי המשיב שנהג, לא חבש קסדה וזוהה כנאשם נוסף מבני החבורה, חן [מזכר 39, ע"י רס"ר יחזקיאס 11.06.20; מזכר לא מסומן, ע"י רס"ר גיא מיכאלשוילי 14.06.20];

12. מציאת האקדח על-ידי המשטרה ביום 26.05.20, לאחר עזיבת המשיב וחו את המקום:

א. בשעה 13:45 נשלחו שוטרים שנשלחו למקום, לאחר שמעשיהם של המשיב והאחר באותו יום נקלטו כמתואר לעיל במצלמה שהותקנה במקום. השוטרים חיפשו ומצאו את האקדח, עטוף בנייר לבן וניילון נצמד, חבוי מתחת לשלוש אבנים ליד עץ. האקדח נלקח ובמקומו הונח אקדח דמה. את פעולותיהם תיעדו השוטרים באמצעות מצלמת וידאו שנשא [סרטון; מזכר 8, ע"י רס"ר זיני 26.05.20; מזכרים 2 ו-6, ע"י פקד איתי מאירוביץ 26.05.20];

ב. האקדח העטוף צולם טרם הוצאתו מעטיפתו בנייר ובניילון, והדמיון בין האקדח העטוף לבין אותו חפץ, שנראה בידו של המשיב ביום 23.05.20, מובהק למדי [תצלום מס' 1 בדו"ח מז"פ, 26.05.20];

13. פנייתם של המשיב וחו לעבר מקומו של המסתור השני:

א. השוואה והתאמה בין הסרטונים מיום 26.05.20, מהמצלמה שהותקנה במקום ובה נקלטו המשיב וחו, ומהמצלמה בה תיעדו השוטרים את מציאת המסתור, העלתה כי אכן הליכתם של המשיב וחו, שנראו "יוצאים שמאלה (מהמצלמה), לאותו כיוון שביום 23.5.20 נראו המשיב וארוסתו הולכים", היתה לכיוונו של המסתור השני [מזכר דו"ח תובנות לא מסומן, ע"י פקד מאירוביץ 11.06.20];

ב. למעשה, למסקנה זו יכול להגיע כל הצופה בסרטונים;

14. אמרות המשיב:

בחקירותיו אחז המשיב בזכות השתיקה באופן מוחלט, גם כשהוקרנו לפניו הסרטונים הנ"ל ותצלומי סטילס שהופקו מהם.

15. שיבוש מהלכי משפט והפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו:

א. המשיב, שהבחין בצוות השוטרים שהגיע לעצרו, החל לברוח אף שהשוטרים הזדהו כאנשי משטרה והורו לו לעצור, ולא נראה עוד [דו"ח פעולה לא מסומן, ע"י רס"ר לירן שליו 03.09.20; דו"ח פעולה 67, ע"י מפקח אילן וולך 03.09.20; דו"ח פעולה 73, ע"י השוטרי שריקי 03.09.20];

ב. פעולות לאיתור המשיב לא צלחו, עד שהגיע למשרדי יאחב"ל ביום 04.10.20, מלווה על-ידי עורך-דינו ובידו תיק ציוד למעצר, והסגיר עצמו למשטרה;

דין ומסקנות:

16. מעשיו של המשיב בשני המועדים הרלוונטיים, 23 ו-26 למאי 2010, כפי שתועדו בסרטונים, מעוררים שאלות דוחקות:

מה פשרם של אותם שני ביקורים באזור פסולת, שומם ולא מזמין, שהיו קצרים ותכליתיים?

ביום 23.05.20, מה חיפש המשיב, מתחת או מאחורי העץ ומה שלף משם?

מהו החפץ שנראה אוחז, ושדמיונו לאקדח העטוף שנתפס תובע הסבר?

מדוע הלך מרחק קצר עם החפץ בידו, וכששב לפריים נראה כמנקה זרועותיו וכפותיו מעפר והחפץ איננו עוד בידיו?

האם רק במקרה נמצא האקדח העטוף באותו מקום שלכיוונו הלך?

וביום 26.05.20, האם רק במקרה הצביע בידו על המקום ממנו נטל את החפץ ב-23.05.20?

מדוע הלך עם חן בכיוון אליו הלך עם ארוסתו, שהוא כיוונו של מקום המסתור השני, וחזר כעבור זמן קצר מאוד?

17. **המשיב לא סיפק כל הסבר.** הלכה עקיבה ומושרשת היא מלפני בית-המשפט העליון כי סירובו של נאשם לשתף פעולה בהליכי חקירה אשר בכוחם לתרום להוכחת חפותו, כגון סירוב לספק גרסה, הינה גילוי התנהגות שהינה בבחינה "התנהגות מפלילה". התנהגות זו עשויה לשמש חיזוק ממשי לראיות התביעה [וראו לעניין זה: ע"פ 8823/12 שבתאי נ' מ.י. (2014); ע"פ 9439/06 איפרגן נ' מ.י. (2008); ע"פ 10221/06 ג'ורן נ' מ.י. (2008); ע"פ 3197/07, 3271/07 אגבאריה נ' מ.י. (2007); רע"פ 5595/07 אביחי נ' מ"י (2007);

ע"פ 2410/07 תורכ נ' מ.י. (2007);

18. ראיות נסיבתיות בשלב המעצר:

א. המבחן לקיומן של ראיות לכאורה הוא קיומו של סיכוי סביר להרשעה, ואילו כדי להרשיע באמצעות ראיות נסיבתיות על הראיות שהוצגו להוביל לתוצאה סבירה והגיונית אחת. יוצא, כי יש להוכיח סיכוי סביר לתוצאה זו [בש"פ 7666/20 דן נ' מ.י. (2020); עמ"ת 50783-11-20 מ.י. נ' בראנסי (2020)];

ב. לצורך הכרעה על-בסיס ראיות נסיבתיות, מוטל על בית המשפט לבחון הסברים חלופיים מיוזמתו, אף אם אינם עולים בקנה אחד עם גרסת הנאשם, או כשהנאשם נמנע מלמסור גרסה. עם-זאת, ההסבר החלופי המוצע לראיות צריך להיות "מתקבל על הדעת, ולא הסבר מאולץ או תאורטי. על ההסתברות להתקיימותה של האפשרות האחרת, להיות מהותית ולא זניחה, צריך שתהיה לה אחיזה סבירה בחומר הראיות, ועליה לעמוד במבחני השכל הישר וניסיון החיים" [ע"פ 1081/14 צעלוק נ' מ.י. (2016), בהשמטת הפניות]. ויודגש, ש"אין די בהסבר תיאורטי דחוק שאינו מתקבל על הדעת, ובפרט כזה אשר אינו מתייחס למכלול הראיות המצטבר כי אם תוקף כל ראיה נסיבתית בפני עצמה" [ע"פ 8808/14 פחימה נ' מ.י. (2017)], פסקה 41;

ג. ב"כ המלומדים של המשיב הזהירו מפני הסתמכות לא-מבוססת על מתווה של ראיות נסיבתיות, שכן כאשר מדובר באזור פתוח לכל, בו עוברים אנשים, יכול ואחר הניח במקום אקדח. אולם, האפשרות שאדם אחר הניח דווקא אקדח עטוף ודווקא במקום המסתור השני, מחייבת צירוף מקרים רחוק מהדעת, שאינו מתיישב עם שרשרת הפעולות של המשיב;

ד. משעמד המשיב בסירובו למסור כל הסבר, וכאשר השערת ההגנה נדחית רחוקה ודחוקה, נותר ההסבר היחיד המתיישב עם כלל הנסיבות - ביום 23.05.20 הגיע המשיב למקום והעביר את האקדח ממקום מסתור אחד לשני, וביום 26.05.20 הגיע עם חן כדי להראות לו את מקומו של האקדח או כדי לוודא שהוא עדיין במקומו וחבוי כראוי [בש"פ 6103/20 פלוני נ' מ.י. (2020), פסקה 34; ע"פ 4988/08 פרחי נ' מ.י. (2011)];

19. ההגנה לא טענה לעניין שיבוש מהלכי משפט והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, ומוחזקת כמסכימה לקיומן של ראיות לכאורה לעבירות אלו. מכל מקום, עבירות אלו מעוגנות היטב בחומר הראיות, כפי שפורט לעיל.

20. לסיכום, עולה מהאמור לעיל שקיים סיכוי סביר וממשי שהפוטנציאל הראייתי של מסכת התביעה יוביל להרשעת המשיב. מכאן, שבכוחה של התשתית הראייתית-לכאורית שהעמידה התביעה לשמש, עקרונית, בסיס להחלטה למעצר עד לתום ההליכים.

סוף-דבר:

21. לאחר שקבעתי עתה את קיומן של ראיות לכאורה, יימשך הדיון (משיב 6) ביום **14.12.20** שעה **10:00**,

כשהמשיב יהיה זמין לדיון באמצעות VC.

22. קלסר, ובו עותקים מחומר החקירה ושני תקליטורים, יושב לנציג התביעה באולמי.

23. עותקי ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ט כסלו תשפ"א, 05 דצמבר 2020, בהעדר
הצדדים.

[1] מכאן יכוננו מעורבים בשמם הפרטי, "למען ירוץ קורא בו";

[2] כאן והלאה, בסוגריים מרובעים יובאו שינויי נוסח ותוספות בציטוט, להבהרת הנקרא;

[3] בשינויי עריכה, להקלת הקריאה;

[4] לעניין קביעות עובדתיות בדבר זיהוי חפצים על-סמך "מראה עיניו" או "טביעת עינו" של בית משפט, ראו ע"פ 440/87 **חדד נ' מ.י.** (1989), פסקה 8;

[5] בשינויי עריכה, להקלת הקריאה;